

Lova väntar på Smulan

Mamma

Den här boken tillhör

Lova vaknade med ett pirr i hela kroppen. I dag skulle hon och hennes familj träffa en kattunge. "Tänk om den är mjuk som ett moln!" sa Lova. Theo log och sa: "Eller snabb som en raket." Mamma tog nycklarna och sa: "Vi ska låta kattungen visa vem den är."

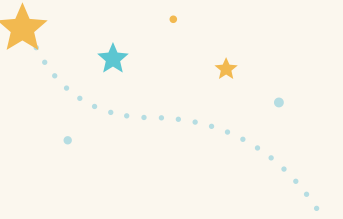

Katthemmet låg i ett gult hus med blomlådor vid fönstren. Lova höll Mammas hand hela vägen till dörren. Theo pekade på en skylt med små tassar. "Här bor många katter," sa han. "Och kanske väntar Smulan där inne," viskade Lova.

I ett lugnt rum satt Smulan i en blå filt.
Kattungen hade grå och vita tassar och stora
gröna ögon. Lova satte sig på huk en bit bort.
"Hej, Smulan," sa hon mjukt. Smulan blinkade en
gång och tittade på Lova.

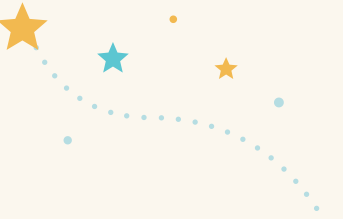

Theo ville genast klappa Smulan. Mamma skakade vänligt på huvudet. "Vi väntar och ser vad Smulan vill," sa hon. Lova höll sin hand stilla på golvet. Efter en stund nosade Smulan på hennes fingrar med sin lilla rosa nos.

Snart fick Smulan följa med hem. Mamma bar transportlådan försiktigt. Theo hade en liten tygmus redo i fickan. Lova gick tätt intill lådan. "Vi ses snart, Smulan," sa hon.

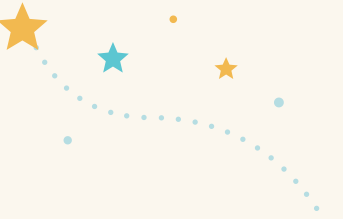

**Hemma stod lådan på vardagsrumsgolvet.
Mamma öppnade luckan och satte sig sedan en
bit bort. Lova och Theo väntade på mattan.
Smulan tittade ut, men tassade snabbt under
soffan. Bara två gröna ögon syntes i skuggan.**

"Jag kan locka fram henne!" sa Theo. Han vickade tygmusen försiktigt framför soffan. Men Smulan kröp längre in under den. Lova såg på de små ögonen i mörkret. "Hon verkar inte vilja leka än," sa hon.

Lova tittade på sin koja av stolar och filt. När hon byggde en koja ville hon först krypa in och känna efter. Då fick ingen dra bort filten. Plötsligt fick hon en idé. "Vi kan sitta tyst och vänta," sa Lova. "Smulan får komma ut när hon är redo."

Theo lade tygmusen på golvet och satte sig bredvid Lova. Mamma tog fram en bok, men bläddrade utan ljud. Ingen sträckte fram en hand under soffan. Tiden gick långsamt som små, mjuka steg. Smulan kikade fram igen.

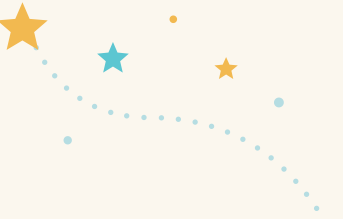

En vit tass kom fram. Sedan en till. Smulan smög ut på mattan och nosade på tygmusen. Theo höll nästan andan. Lova satt helt stilla med knät som en liten varm plats.

Smulan gick förbi leksaken och fram till Lova. Kattungen satte en tass på hennes knä. "Hej igen," viskade Lova. Smulan nosade på Lovas tröja och klättrade försiktigt upp. Theo gav Lova en stolt tumme upp.

Smulan snurrade ett varv i Lovas knä. Sedan lade hon sitt lilla huvud mot Lovas hand. Ett svagt spinnande fyllde rummet. "Hon somnade!" andades Theo. Mamma lade en filt bredvid dem och log.

Senare byggde Lova klart sin koja. Smulan satt vid öppningen och tittade in. "Du kan komma in om du vill," sa Lova. Smulan tassade sakta in och lade sig på den blå filten. Nu hade Lova en ny vän, och Smulan hade fått ett hem i sin egen takt.

Lova väntar på Smulan

När Lova, Theo och Mamma hämtar kattungen Smulan från katthemmet hoppas alla på en mysig första kväll. Men när Smulan gömmer sig under soffan upptäcker Lova att den bästa välkomsten kan vara att vänta lugnt och låta en ny vän ta små steg.

sagatilldig.se

